

ת"פ 33781/12/14 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשם, איגור קרב - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

22 אוקטובר 2015

ת"פ 33781-12-14 מדינת ישראל נ' קרב(עציר)

לפני כבוד השופטת שרה חביב
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ המתמחה אריאל וקנין
נגד
הנאשם
איגור קרב - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אסף לוי

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של סיוע לסרסרות למעשה זנות, עבירה לפי סעיפים 199 (א)(1)(2)+31 בחוק העונשין התשל"ז-1977 [להלן: "**חוק העונשין**"].

עפ"י הסדר הטיעון הודיעה המאשימה, כי תבקש להשית על הנאשם 4 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. הוסכם כי הסנגוריה חופשית בטיעוניה לעונש.

2. מכתב האישום המתוקן עולה כי נפגעת הזנות ילידת 1983 [להלן: "**הנפגעת**"], אזרחית רוסיה, הגיעה לישראל ביום 18.8.2014. במועד שאינו ידוע במדויק, פרסם אדם בשם אלכס כהן, שזהותו המדויקת אינה ידועה באמצעות רשת חברתית רוסית בשם "קונטקט" מודעה ובה הצעה להעסיק נשים בשירותי זנות, בין היתר בעיר אילת [להלן: "**הסוכנות**"]. ביום 19.8.2014 או בסמוך נענתה הנפגעת למודעה והציעה עצמה לעסוק בזנות מטעם הסוכנות. בשיחה שניהלה הנפגעת באמצעות אתר האינטרנט עם גורם מהסוכנות, פורטו בפניה תנאי עבודתה. בין היתר כתב הגורם לנפגעת כי מדובר במתן שירותי "סקס קלאסי" עם קונדום למשך חצי שעה, כאשר בתמורה ישלם כל לקוח בין 400 ל-600 ₪ וכי כל סוג אחר של יחסי מין מותנה ברצונה, ועליו תקבל תשלום נוסף. בנוסף סוכם בין אותו גורם ובין הנפגעת כי רווחי האתנן מעיסוקה בזנות יתחלקו בין הנפגעת ובין הסוכנות באופן שהנפגעת תקבל חצי מהרווחים והסוכנות חצי. הגורם קיבל מהנפגעת את מס' הטלפון שלה והודיע לה כי מיהו מטעמו ייצור איתה קשר. בעקבות

האמור, ביום 19.8.2014 התקשר הנאשם לנפגעת ואמר כי ידאג לה לכל בעיה ואף תיאר איתה את המועד בו תתחיל לעסוק בזנות.

בהמשך לאמור, בין התאריכים 20.8.2014 ועד ליום 29.10.2014 באילת עסקה הנפגעת בזנות מטעם הסוכנות. במהלך התקופה הנ"ל נהגה לקיים יחסי מין עם לקוחות אליהם הופנתה ע"י גורם נוסף מהסוכנות. הנפגעת קיימה יחסי מין תמורת תשלום עם 7-8 לקוחות ביום, כאשר כל אחד שילם לה בין 400 ל-600 ₪ עבור חצי שעה. בהמשך לאמור, בסוף כל יום במהלך התקופה הנ"ל נפגשה הנפגעת עם הנאשם והעבירה לידי חצי מרווחי האתן ששולמו לה. בנוסף לכך, במהלך חלק מהתקופה, דאג הנאשם לנפגעת למקום מגורים בעיר אילת. במעשיו הנ"ל סייע הנאשם לאחר שמחייטו כולה או מקצתה על רווחי אדם העוסק בזנות וקיבל ביוזעין מה שניתן בעד מעשה זנות או חלק ממה שניתן כאמור.

3. חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם חזרה חיובית לביצוע עבודות שירות ובנסיבות אלה חזרה המאשימה על עמדתה לעניין העונש וביקשה להשית על הנאשם 4 חודשי עבודות שירות יחד עם קנס כספי ומאסר מותנה.

ב"כ המאשימה עמד על העובדה כי בסופו של יום לא נוהל הליך ההוכחות, אך עם זאת, הנאשם עמד על חפותו עד למועד הדיון בו אמורות היו ההוכחות להישמע. בנסיבות אלה הנפגעת אשר מתגוררת ברוסיה נאלצה להגיע לארץ כדי להעיד. ב"כ המאשימה עמד על העובדה שמדובר בתעשייה המתפרנסת מניצול נפגעי זנות, מדובר באחרים אשר מרוויחים ונהנים ממעשי הזנות. עוד הפנה ב"כ המאשימה להיקף ההכנסות המשמעותי על פי כתב האישום המתוקן, ממנו עולה כי מדובר בהכנסה אשר עומדת על כ-200,000 ₪ לתקופה של חודשיים. ב"כ המאשימה הסכים כי בנסיבות התיק דן העיסוק בזנות לא נכפה על הנפגעת באמצעות הנאשם והאחר, אך טען כי לשיטתה של המאשימה אין הבדל בין מי שכופה בפועל ובאופן פיזי לבין מי שמנצל מצוקתן של נפגעות זנות לשם בצע כסף. ב"כ המאשימה טען כי הנפגעת, בחורה צעירה, אם לילד קטן ובת לאישה מבוגרת, המגיעה מרוסיה לישראל כדי לעסוק בזנות - ברי כי אין המדובר במי שנסיבות חייה שפרו עליה. ב"כ המאשימה מסכים כי מטבע הדברים משמדובר "בסוכנות" אין מדובר באדם אחד אשר מפעיל אותה וכי תפקידו של הנאשם התמצה ביצירת קשר עם הנפגעת, בדאגה למקום מגורים עבורה, ובפגישה עמה מדי יום כדי לאסוף את האתן לטובת הסוכנות. מוסכם כי אין המדובר במי שניהל את "הסוכנות". ב"כ המאשימה טען כי הערך המוגן הוא הפסול המוסרי בעצם מעשה הסרסרות והחיים על חשבונה של מי שנפגעת זנות וטען כי המחוקק ביקש להגן על גורמים חלשים בחברה שמגיעים לכדי מעשה זנות. מידת הפגיעה בערך המוגן לשיטת המאשימה היא גבוהה, שכן מדובר במס' רב של לקוחות מדי יום לתקופה משמעותית ובנסיבות אלה, על אף שמדובר בנאשם שאין לו עבר פלילי רלוונטי, אשר הודה ונטל אחריות למעשים המיוחסים לו בכתב האישום המתוקן, סבורה המאשימה כי יש מקום לקבל את עמדתה העונשית ולגזור עליו 4 חודשים מאסר בפועל אשר ירצו על דרך של עבודות שירות. כל ענישה אחרת מחטיאה את ההגנה על הערכים המוגנים, כך לטענת המאשימה. עוד ביקש ב"כ המאשימה להשית קנס, שכן מדובר בעבירות שנעשות מתוך מניע כלכלי בעיקר.

4. ב"כ הנאשם מנגד ביקש להשית על הנאשם עונשים צופי פני עתיד. ב"כ הנאשם הדגיש את נטילת האחריות מצדו של הנאשם, הדגיש כי המעורבים העיקריים לא נתנו את הדין והנאשם למעשה הוא שלוח של העבריינים העיקריים אשר נטל אחריות על מעשיו אלו. לטענת ב"כ הנאשם, הנפגעת יצרה את הקשר מיזמתה והגיעה לארץ כדי לעסוק

בזנות ואף טען כי אין לו ראיות להציג בעניין זה אך מדובר במי שעדיין עוסקת בזנות. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התומכת ברף הענישה אותו ביקש לקבוע וטען כי בנסיבות חמורות יותר הסתפקה הפסיקה במאסרים מותנים, טען כי הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות העניין ולאור הנטען בכתב האישום המתוקן היא נמוכה יחסית, כי הנפגעת לא אוימה, לא פחדה, ולכן מדובר בניצול ברף הנמוך. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי בעברו הפלילי של הנאשם אין עבירות דומות או רלוונטיות, כי הוא לא שייך ואיננו חלק מתעשיית הזנות וביקש להסתפק במאסר מותנה ובחתימה על התחייבות. ב"כ הנאשם ביקש שלא להשית על הנאשם קנס לאור חובותיו בלשכת ההוצאה לפועל בסך של כ-164,000 ₪ [נ/1], טען כי הנאשם עובד ואף הציג תלושי שכר [נ/2] ובנסיבות אלה קבלת עמדתה העונשית של המאשימה תגזור על הנאשם ענישה שאיננה פרופורציונלית ותוציא אותו ממעגל החיים הנורמטיבי בו הוא נמצא כיום.

הנאשם הביע צער על המעשים אותם ביצע, הסכים כי לא ביצע את המעשים בתמימות, אך ביקש שלא לחזור אל כתלי הכלא, לאור העובדה כי הוא מנהל היום אורח חיים נורמטיבי.

5. אין זה סוד שתעשיית המין חובקת את כל תחומי החיים. ניתן לפגוש בתעשייה זו באתרי אינטרנט, ברחוב, במועדוני בילוי שונים ובאתרים גיאוגרפיים שונים. תעשייה זו מתאפיינת בניצול של אוכלוסיות חלשות, נשים וגברים אשר מוצאים עצמם עוסקים בתעשייה זו מתוך מצוקה או על רקע פגיעות קודמות שחוו, ילדים אשר מנוצלים לשם זנות ולשם צילום סרטים פורנוגרפיים, אם בכפייה, אם בשל הבטחות לחיים קלים ומסודרים יותר ואם מתוך מצוקות רגשיות או אחרות [לעניין הפגיעות המביאה קורבנות לעיסוק בזנות ר' לשם הדוגמה מאמרה של ד"ר ענת גור "**הסרסור שלי לא היה צריך ללמד אותי כלום אבא לימד אותי הכל בבית**" - גילוי עריות כגורם מרכזי בהתדרדרות של נשים ונערות לזנות, סמים ועבריינות, הסוד ושברו: סוגיות בגילוי עריות מאת זליגמן וסולומון (2004), 457-482 - שם עומדת המחברת על הקשר שבין הסטוריה של התעללות מינית וגילוי עריות ובין התדרדרות של נשים לזנות ועבריינות. המחברת מציגה מחקרים וניסיון קליני המתעדים אחוזים גבוהים של עד 90% של היסטוריה של התעללות מינית בקרב אוכלוסיות נשים עברייניות, מכורות לסמים ונפגעות זנות].

6. תעשיית הזנות היא אך חלק מתוך תעשייה נרחבת ומקיפה יותר והיא במידה גדולה הקצה האחרון והמשמעותי של ניצול בלתי אמצעי בין לקוח ובין נפגע זנות אשר "נותן שירות". המפגש בין נפגע זנות ובין לקוח איננו שוויוני מיסודו [ר' לעניין זה גם דו"ח הצוות הבין - משרדי לבחינת פעולות בהתאם לשינויים אפשריים בדפוסי הסחר בבני אדם למטרות זנות ועבירות נלוות, (3.1.2011)], הן לאור הרקע ממנו בא נפגע הזנות, והן בשל אופי ה"שירות" שניתן. לקוחות של נפגעי זנות עושים שימוש בגופם של הנפגעים ככלי לסיפוק יצריהם. אין המדובר במערכת יחסים שוויונית או בקיום יחסי מין ממקום שוויוני. מדובר בעשיית שימוש בגופו של אדם כחפץ. לקוחות זנות במקרים רבים מדווחים כי: "**. . . הם אינם מוכנים שאישה תגיד להם מה לעשות. עוד לדבריהם - אישה היא כמו גרביים - ניתן להחליפה בנקל.**" [ר' לעניין זה דו"ח הצוות הבין - משרדי לבחינת פעולות בהתאם לשינויים אפשריים בדפוסי הסחר בבני אדם למטרות זנות ועבירות נלוות, (3.1.2011), שם בעמ' 28]. ברור אם כן, כי לתעשיית הזנות השלכה רחבה ועמוקה על ערכים חברתיים נוספים וביניהם ערכים של שוויון בין המינים, וערכים אותם מוביל חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

7. תעשיית המין בכלל ותעשיית הזנות בפרט מתאפיינת ברוב המכריע של המקרים בניהול רב עצמה וכוח באמצעות שלוחים. לא פעם אותם "שלוחים" עומדים לדין במקום אנשי השררה והכוח אשר הם המרוויחים העיקריים

מתעשייה נלוזה זו.

8. נפגעי התעשייה חווים הרס ואובדן אישיים ובנסיבות אלה המחוקק הישראלי לא הגדיר את העיסוק בזנות כעבירה פלילית, אך אסר על הסרסרות לזנות ועל השידול לזנות. ההיגיון הוא שיש לגדוע את התעשייה באמצעות צרכניה והנהנים ממנה ולא באמצעות המנוצלים ממנה [ר' לענין זה ע"פ 1609/03 **בוריסוב נ' מ"י** (2003); כמו כן ר' מאמרה של ד"ר ענת גור שלעיל].

9. בנסיבות אלה ולאור הערכים המוגנים הנ"ל, ההרתעה הכללית וההרתעה הכלכלית צריכות להיות משמעותיות בקביעת מתחם הענישה. התמריץ של העוסקים בתעשיית הזנות שאינם נפגעי התעשייה הוא תמריץ כלכלי, מדובר בעסק לכל דבר אשר מניב רווחים על גבם של נפגעי התעשייה.

10. בנסיבותיו של ההליך דנן ובקביעת מתחם הענישה, יש לשקול לחומרה את הערכים הנ"ל שנפגעו. מדובר בהעסקה של ממש של נפגעת זנות כדי לחיות על הרווחים המופקים מהפגיעה בה, אין המדובר בפגיעה קלה בערכים המוגנים אלא בפגיעה שהיא בליבם של אותם ערכים. מדובר בארגון מסודר אשר השקיע מרץ וכספים בפרסום ובגיוס עובדים, הן עובדים כדוגמת הנאשם והן עובדים נפגעי זנות. מצדו של הנאשם כמובן מדובר בפגיעה קלה יותר בערכים המוגנים, שכן הנאשם עצמו לא ניהל את אותה סוכנות, אך התפרנס באמצעותה והיווה חוליה נחוצה בשרשרת העוסקים בתעשייה. הנאשם איננו יכול להסתתר מאחורי מנהליו, בין אם הוא מכיר אותם ובין אם לאו. שלא בתמימות ומתוך מודעות מלאה, הנאשם ידע כי הוא מתפרנס מרווחיה של נפגעת זנות. עם זאת, לא ניתן שלא לשקול את העובדה כי מדובר במי שנמצא נמוך יחסית באותה שרשרת ולא במי שגרף את הרווחים המשמעותיים של האתנן. לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מיוחסת לנאשם עבירה של סיוע לסרסרות והדבר משליך באופן ישיר גם על מתחם הענישה שייקבע.

11. לאור הפגיעה היסודית והמשמעותית של העוסקים בתעשיית הזנות בנפגעי הזנות, סבורתני כי אין מקום, כדבר שבשגרה, להסתפק במתחמי ענישה שאינם כוללים מאסר משמעותי בפועל, הגם שעסקינן במי שהוא מסייע ואיננו העברין העיקרי.

12. בתי המשפט פסקו עונשים שונים ומגוונים בגין ביצוע עבירות של סרסרות לזנות (במובחן מעבירה של סיוע לסרסרות). עוד יש לציין כי במרבית פסקי הדין שניתנו בגין עבירות דומות בוצעו עבירות נוספות חמורות אף יותר, לעיתים מדובר היה במס' נפגעות זנות בגין ניצולן הועמדו הנאשמים לדין ולא בגין נפגעת אחת כפי שקרה במקרה דנן. ברוב המקרים של המקרים נקבע מתחם ענישה של מאסר בפועל [ר' למשל ת"פ 7814-09-11 **מדינת ישראל נ' שמואל מזור**; ת"פ (שלום נתניה) 3039/00 **מדינת ישראל נ' כנפו ירון**; ע"פ (תל אביב) 70697/06 **ניר אילת נ' מדינת ישראל**; רע"פ 1976/15 **יעקב לויצקי נ' מדינת ישראל**]. ישנם גם תיקים בהם נקבעו מתחמי ענישה אשר מתחילים במאסרים מותנים [ר' למשל ת"פ 4446-08-11 **מדינת ישראל נ' קרקש ואח'**].

13. על אף שנקבעו בעבר מתחמי ענישה אשר מתחילים בעונשים צופי פני עתיד, לאור ההכרה החברתית דהיום

בפגיעה המשמעותית של תעשיית הזנות בנפגעים השונים מהתעשייה, אין עוד מקום למתחמים אלה. ויש מקום שבית המשפט יוציא תחת ידו מסר ברור: לא עוד.

על בית המשפט להוציא תחת ידיו מסר ברור וחד משמעי כי מדובר בתעשייה נלוזה, כי צרכני הזנות ומנהלי תעשיית ועובדי הזנות פוגעים ומנצלים את נפגעי הזנות ולא רק מקבלים מהם שירותים או מתווכים לשם מתן שירות. על כל סרסור וצרכן זנות המשדל לזנות לדעת כי החברה הישראלית בכלל ובית המשפט בפרט לא יסבלו עוד את הפגיעה בחוליה האחרונה בשרשרת תעשיית המין (ובהם נפגעי הזנות) אך בשל הטענה כי מדובר היה ביחסים שבוצעו ב"הסכמה מלאה", הסכמה "חוזית-עסקית" של שירות תמורת תשלום. על בית המשפט לחצוץ בין הנפגעים מהזנות ובין הפוגעים בהם, יש להרתיע עבריינים בפועל ובכח.

14. מאחר שהתמריץ בעבירת הסרסרות הוא תמריץ כלכלי, לשאלת המחיר העונשי משקל משמעותי בכך ההרתעה, ועל כן יש לעשות בכך זה שימוש ראוי ומושכל. חרף האמור יש לזכור כי כאשר בית המשפט מבקש להחמיר בענישה ולקבוע מתחמי ענישה חמורים מאלה שהיו נהוגים יש לעשות כן במשורה ובזהירות.

15. בנסיבותיו של ההליך דנן, משמדובר בסיוע ובמי שהוא מפועלי התעשייה ולא ממנהליה, מתחם הענישה עומד על 3 עד 12 חודשי מאסר בפועל. לצד זאת יש לגזור מאסר מותנה, קנס משמעותי אשר יתחשב בגובה ההכנסות שהופקו כתוצאה מהעבירות. כתב האישום המתוקן שותק באשר לשכר אותו קיבל הנאשם, אך לאור היקף ההכנסות אותו ייצרה הנפגעת עבור "הסוכנות" ובהתחשב בעובדה כי מדובר במסייע ולא במבצע עיקרי, יש לגזור על הנאשם קנס שבין 8,000 - 50,000 ₪. בנסיבות אלה, ההסדר שבין הצדדים סביר וראוי ויש לאמצו.

16. בנסיבותיו האישיות של הנאשם יש מקום לגזור עונשו בתחתית מתחם הענישה אך ברף העליון של הסדר הטיעון. הנאשם הודה, נטל אחריות על המעשים המיוחסים לו ועברו הפלילי איננו רלוונטי, אם כי יש לשקול אותו לחובתו (בעברו עבירות של סמים ורכוש). עוד יש לשקול לקולה את העובדה כי הנאשם עובד היום ומנהל אורח חיים נורמטיבי לאחר שהשתחרר ממאסרו האחרון וכן יש לשקול לקולה את חובותיו הכספיים כפי שהם באים לידי ביטוי במוצג 1/1.

לאור כלל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 4 חודשים אשר ירוצה על דרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 9.12.2015 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות (שליד כלא ב"ש).

הנאשם יעבוד במועצה הדתית אילת ברח' איילות 409/4 אילת, 5 ימים, 8.5 שעות ביום.

ב. מאסר מותנה בן 4 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור על כל עבירת פשע לפי פרק ח' סימן י' בחוק העונשין.

ג. קנס בסך 8,000 ₪ או חודשיים מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב- 20 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 1.12.2015.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

לאור טענת הנאשם כי בעת מעצרו נתפסו עליו מסמכים שנחוצים לו, ב"כ המאשימה יבדוק את הטענה וככל שהצדדים לא יגיעו להבנות בעניין זה, יגישו בקשות מתאימות.

**ניתן והודע היום ט' חשוון תשע"ו,
22/10/2015 במעמד הנוכחים.
שרה חביב, שופטת**

הוקלדעלידיאלינורבסטקר